

Da Per var kommen hjem, tog han igen Papirerne for sig og studerede dem grundig. Men det hjalp ikke. Fejlen var uomtvistelig. Den havde indsneget sig straks i Begyndelsen af hans Beregninger over Strømhastighederne, og dens Berigtigelse vilde, som Professoren rigtig havde set, have til Følge, at den projekterede Middelvandstand paa Aaens laveste Punkt sænkede Vandspejlet her under Havets Niveau, med andre Ord, at hele Planen hvilede paa et falsk Grundlag og var ugennemførlig.

Paany steg Skamrødmen op i hans Ansigt . . . han saae sit hele stolte Kongedømme uhjælpe ligt synke i Grus. I over en Time blev han siddende sammenbøjet ved Bordet med Hovedet i sine Hænder og rørte sig ikke.

Men pludselig rejste han sig, kastede Tegninger, Beregninger og Overslag hulter til bulter ned i Kommodeskuffen, tændte sig en Cigar og skridtede ind til Byen, hvor han tilbragte Eftermiddagen i en Billardstue. Højroestet spaserede han omkring i Skjorteærmer og spillede med enhver, der bød sig til. Han var endda ualmindelig sikker i Stødet, vandt Parti efter Parti. Ingen skulde se paa ham, at han samme Dag havde lidt et saa forsmædeligt Nederlag.

Hen paa Eftermiddagen traf han her en Bekendt, som falbød en tiloversbleven Billet til et Kunstner- og Studenterkarneval samme Aften. Billetten var at faa til halv Pris. Per købte den straks.

Den følgende Aften stod han med opslaaet Frakkekrave og ventede ved et af de mørke og stille Hjørner af Frue Plads. Det var Snevejr. Paa